

Секція 1

"Проблеми розвитку регіонів України на сучасному етапі"

УДК 330.341.1:631.11

Андрієнко А. О.

Студент 3 курсу
фінансового факультету ХНЕУ

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Анотація. Визначено роль інновацій та проблеми їх державного регулювання в сільському господарстві. Запропоновано шляхи щодо подальшого розвитку інноваційних процесів у діяльності сільськогосподарських підприємств.

Аннотация. Определены роль инноваций и проблемы их государственного регулирования в сельском хозяйстве. Предложены пути дальнейшего развития инновационных процессов в деятельности сельскохозяйственных предприятий.

Annotation. The role of innovations and problems of state regulation of them in agriculture are defined. The ways of further development of innovative processes in the activities of agricultural enterprises are proposed.

Ключові слова: інновації, державне регулювання, аграрне виробництво, сільськогосподарські підприємства.

Післякризові умови господарювання, в яких опинилась економіка нашої країни в цілому та сільське господарство зокрема, потребують пошуку ефективних шляхів для подолання негативного впливу світової економічної кризи. Розвиток сільського господарства має відбуватись у напрямі забезпечення конкурентоспроможності виробників аграрної сфери. Упровадження інновацій у сільськогосподарську діяльність має привести до розширення пропозиції виробленої продукції на аграрному ринку, зростання якості продуктів і послуг підприємств, досягнення високої продуктивності, реалізації стратегічних планів фірм та сприяти підвищенню кваліфікаційного рівня кадрів. Однією з основних причин гальмування процесу формування й реалізації інноваційної моделі економічного розвитку в Україні є нерозвиненість системного функціонування наукової та інноваційної сфер на регіональному рівні.

Особливості розвитку інноваційної діяльності та її державного регулювання досліджували такі вчені, як: Л. Федулова та М. Пашута [1], які запропонували заходи державної інноваційної політики; М. Шарко, що розглядає структуру та особливості функціонування національної інноваційної системи [2]; Волков О. І., Денисенко М. П. [3], які здійснили аналіз системи управління інноваціями на різних рівнях господарювання. Але дослідження питань ефективного регулювання інноваційної діяльності, зокрема в аграрній сфері, є актуальними та своєчасними.

Метою дослідження є аналіз науково-методичних засад державного регулювання інноваційної діяльності та виявлення перспектив подальшого розвитку аграрного сектору України.

Головною метою державної інноваційної політики в Україні визначено створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни [4]. Водночас аналіз інноваційного розвитку аграрного сектору України дає змогу виділити низку проблем, які створюють перешкоди впровадженню інновацій у виробничу діяльність, а саме: відсутність обґрунтованої і дієвої інноваційної політики держави, відсутність системного управління інноваційним процесом з боку держави, недосконалість нормативно-правової бази регулювання інноваційної діяльності, відсутність фінансового механізму інноваційної діяльності тощо.

Інноваційний бізнес в аграрній сфері належить до ризикового, тому його розвиток потребує великих вітчизняних та іноземних інвестицій. При цьому ризики повинні бути компенсовані не тільки доходами підприємств-новаторів, але й гарантіями, пільговим оподаткуванням, дешевим кредитуванням і страхуванням.

Для того щоб знизити ризик і підвищити ефективність інновацій, необхідно сформулювати економічний механізм з метою впровадження інноваційних технологій у структуру агровиробництва. Також необхідно використовувати науково-методичні засади менеджменту для здійснення ефективного управління інноваційними проектами та впровадження їх результатів у виробництво сільськогосподарської продукції.

Таким чином, можна сказати, що реалізація інноваційної політики є важливою передумовою для успішного відродження національної економіки в цілому та аграрного сектору зокрема. Для реалізації державної політики щодо вдосконалення соціально-економічного стану в країні на основі інноваційної моделі розвитку економіки потрібно застосовувати інструменти державної політики, які б стимулювали підвищення інноваційної активності економіки. Тоді учасники інноваційного процесу зацікавляться у поєднанні своїх інтересів і зусиль у створенні й застосуванні

Література: 1. Федулова Л. Розвиток національної інноваційної системи України / Л. Федулова, М. Пашута // Економіка України. – 2005. – № 4. – С. 35–47. 2. Шарко М. Модель формування національної інноваційної системи України / М. Шарко // Економіка України. – 2005. – № 8. – С. 25–30. 3. Економіка і організація інноваційної діяльності : підручник / Волков О. І., Денисенко М. П., Гречан А. П. та ін. ; за ред. О. І. Волкова, М. П. Денисенка. – К. : ВЦ "Професіонал", 2004. – 960 с. 4. Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність : навч. посібн. / Т. В. Майорова. – К. : Вид-во ЦУЛ, 2003. – 376 с.